

fra det System, som Tobaksbranchen i Fjor støttede.

En anden Ændring, jeg har foreslaaet, er at beskatte Cigarer og Cigarillos efter samme Skala. Det har altid forekommet mig urimeligt, at naar der kom lidt mere Tobak i en Cigarillo, blev den pludselig til en Cigar, og blev der taget lidt Tobak ud af en Cigar, blev den pludselig til en Cigarillo. Dette er et Virvar, som maa skabe Forvirring paa Fabrikkerne. Jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor en Mand, som ryger en lille Cigarillo, der sælges til 300—400 Kr. pr. 1 000 Stkr., ikke af denne udprægede Luksus skal betale lige saa høj en Skat som den, der ryger Cigarer til samme Pris. Jeg vil ærfor meget henstille til den højtærede Finansminister at gaa ind paa denne praktiske Ordning at lade Cigarer og Cigarillos følge samme Skala.

Dette er de Bemærkninger, jeg har at gøre med Hensyn til Satserne, og jeg vil hævde, at en Ordning, som bygger paa de Satser, jeg har foreslaaet, vil holde bedre finansielt end den, som bygger paa de Satser, som er foreslaaet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget. Udvalgets ærede Ordfører (N. P. Jensen) har absolut intet Bevis ført for, at de Satser, som Udvalget har tiltraadt, vil holde finansielt, og han maa nu fremføre Begrundelse for, at de af mig foreslaaede Satser ikke vil holde. Hvis man vil have Sikkerhed for, at man ikke igen til næste Aar skal drøtte Tobaksskattesatser, bør man tage den af mig foreslaaede Form. Naar jeg har stillet disse Ændringsforslag, er det ikke, fordi jeg har ændret min Anskuelse fra første Behandling, nemlig at det er en slet Beskatningsmaade, der er foreslaaet fra Ministeriets Side, ja, vel nok den sletteste Beskatningsmaade, man overhovedet kan indføre: at indføre Beskatning paa Mellemlid; men jeg har stillet mine Ændringsforslag for at prøve, om der ikke er Mulighed for at faa ændret Lovforslaget saaledes, at det ikke skal blive til den sletteste Tobaksbeskatningslov, der endnu har været vedtaget.

Af samme Grund har jeg foreslaaet, at § 7, 2det Stykke, 1ste Punktum, udgaar af Lovforslaget; det indeholder Bestemmelsen om Indgivelse af Kalkulationer med Tillæg af 10 pCt., hvorved der jo skal vedlægges Valutakvitteringer og lignende. Jeg begrundede ved første Behandling, hvorfor man ikke i en varig Lov kan have en saadan Bestemmelse, idet der jo kan blive Mulighed for igen at faa Kredit i Udlandet, og saa vil en saadan Bestemmelse umuliggøre, at den Mand, der faar Kredit, kan sælge sine

Varer, før han har betalt dem. Men man skulde dog have Nytte af at erholde Kredit. Dertil kommer, at de Mennesker, som dette Punktum omhandler, stilles anderledes end de, som omhandles i § 7, 1ste Stykke, hvor det fastslaas, at den afgiftspligtige Værdi er Varens almindelige Pris, d. v. s. Prislistenprisen ved Afsætning fra den, der skal foretage Afgiftsberigtigelsen. Naar dette er fastslaet i Paragraffens 1ste Stykke, forekommer det mig, at det ogsaa maa gælde for andre, som afsætter efter en Prislistepris. Jeg vil derfor anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme første Punktum i § 7, 2det Stykke, ud og tilraade at stemme for den Affattelse af 2det Stykke, 2det Punktum, som jeg foreslaar — det er det Punktum, som indeholder Bestemmelser om, efter hvilke Regler de mindre Fabrikker, som selv fabrikkerer en Del af deres Varer, skal afgiftsberigtige dem, og hvorledes Detailisterne, som selv importerer Varerne, skal afgiftsberigtige. Man kan nemlig ikke i Loven have faste Procentsatser angaaende dette Forhold, uden at man derigennem i Virkeligheden indfører en maskeret Detailhandleravancelovgivning. Ved den Affattelse, som jeg har foreslaaet af dette Punktum, vil man derimod stille alle lige for Loven, og det, som jeg har krævet ved disse Skatte- loves Behandling, er en Ligestilling af de forskellige Befolkningsdele overfor Loven. Dette maa ogsaa gælde Tobaksbranchens Udøvere, hvad enten det er Detaillister, Grossister eller Fabrikanter. Og min Omredigering af § 7 vil betyde Ligestilling for Loven, saaledes at til en given Detailpris kommer alle, hvad enten det er Fabrikanter, Grossister eller Detaillister, til at betale samme Skat pr. 1 000 Stkr.

Den Ændring, jeg har foreslaaet til sidste Del af § 11, er af redaktionel Art. Det forbavser mig, at Udvalget ikke har stillet Forslag om Rettelse af denne Paragraf; det forekommer mig, at den er i højeste Grad begrebsforvirrende, jeg har i alt Fald ikke kunnet finde ud af, hvad Meningen var. Maaske kommer dette af, at jeg ved, at der er meget stærk Strid indenfor Organisationerne af henholdsvis Detaillister og Fabrikanter om, hvorvidt Salg til Restauratører vedblivende skal betragtes som Salg en detail eller som Salg en gros. Det vilde være heldigt, om sidste Del af § 11 blev affattet klart, saaledes at det nævnte Stridsspørgsmaal bliver en Sag Organisationerne imellem, idet 1ste Stykke af § 11 har fastslaet, at det er tilladt at sælge Cigarer til Restauratører og Gæstgivere fra almindelige Detailudsalg. Jeg mener blot, man maa fast-